Διόπτρο

Μόνον έτσι...

Η προτροπή είναι σαφής.

Καλείται ο Τίτος να παρακαλεί τους νεώτερους να είναι σώφρονες. Εγκρατείς. (Τιτ. β΄6)

Δεν είναι αρκετό να τους πει.

Να τους συστήσει.

Να τους υπογραμμίσει. Να τους διδάξει.

Χρειάζεται άκομη κάτι περισσότερο.

Χρειάζεται να τους παρακαλεί. Δηλ. να προσπαθεί πιο έντονα.

Να επιμένει.

Να προτρέπει συνεχώς. Χωρίς να σταματά.

Δίνει έτσι ο Παύλος τη σωστή σημασία στο έργο τούτο.

Τί σημαίνει όμως να σωφρονούν; Να έχουν σώες τις φρένες.

Να είναι σοβαροί.

Να είναι εγκρατείς.

Να δίνουν στη σωφροσύνη τη σωστή της διάσταση.

Δύο σημεία λοιπόν τόσο καίρια. Μα και τόσο αξιόλογα.

Να μας απασχολήσουν πρέπει.

Σήμερα.

Την έχουμε τόση ανάγκη.

Παρατηρείται εκτροχιασμός. Ποιός θα τον αναχαιτίσει.

Σωφροσύνη λοιπόν. Μόνον έτσι.

+ο π. Γ.

Έτος ΜΓ΄ Αρ. 63 (1253), 5 Νοεμβρίου, 2017,
Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας
Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),
Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

5/11/2017 Καμμιά ψυχή δεν μπορεί να δει το ωραίο, αν δεν είναι αυτή η ίδια ωραία.

6/11/2017 Να ζεις για 3 πράγματα: Οικογένεια. Φιλία. Πίστη... Τότε μόνο μπορείς να λέγεσαι Άνθρωπος.

7/11/2017 Η καθημερινή συνείδηση είναι το καλύτερο μαξιλάρι.

8/11/2017 Ποτέ μην φοβάσαι να υψώσεις τη φωνή σου για την αλήθεια, και το δίκιο εναντίον του ψέματος και της αδικίας. Αν το έκαναν όλοι αυτό, ο κόσμος θα ήταν διαφορετικός. (Γουίλιαμ Φόλκνερ)

9/11/2017 Όσο δεν μιλάς, εξουσιάζεις τα λόγια σου. Μόλις όμως φύγουν από το στόμα σου, σε εξουσιάζουν.

10/11/2017 Συχνά το αίσθημα του ανυπόφορου κενού στη μοναξιά πλημμυρίζει το άδειο δωμάτιο σαν απειλητικός ωκεανός. Ωκεανός κενός!... Πλημμυρίζει αδειάζοντας! (Μάρω Βαμβουνάκη)

11/11/2017 Ακόμη και αν μπροστά σε ένα τραπέζι κάτσεις μόνος σου και συγκεντρωθείς αληθινά, τούτη η εσωστρέφεια και η απερίσπαστη προσοχή, η προσήλωση, μπορεί να σε μεταφέρουν σε ταξίδια παντού. (Φράντς Κάφκα)

Το μόνο σίγουρο

Και νάσου ξανά στο Πανόραμα. Ύστερα από δυο χρόνια το μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου γίνεται αφορμή για μια ακόμα επίσκεψη και γαληνεμένη παραμονή. Ολιγόωρη έστω. Μα γεμάτη χαμόγελα. Αναμνήσεις και νοσταλγικές σκηνές.

Αυτή τη φορά ήταν η μοναχή Ξένη που μας έκανε να μη νοιώθουμε ξένοι. Αλλά τόσο οικεία με τον χώρο. Με πρόσωπο γελαστό, πρόθυμο ν' ανταποκριθεί σε κάθε μας επιθυμία.

Παντού ανακαλύπτεις τη χάρη της Παναγίας. Στην ησυχία. Τα λουλούδια. Τη φροντίδα του χώρου. Την υποδοχή.

Η ψυχή αναζητεί και βρίσκει τη χαμένη γαλήνη της. Η φασαρία της πόλης δίνει τη θέση της στην ηρεμία. Τα μποφόρ της καθημερινότητας υποχωρούν μπροστά στην απανεμιά του μοναστηριού.

Όλα δίνουν τη θέση τους σε μια γλυκιά παρουσία. Την παρουσία του Θεού. Αόρατη, αλλά ζωντανή.

Το μαρτυρούν το μισοσκόταδο στην Εκκλησία. Η κατανυκτική ατμόσφαιρα. Τα λόγια προσευχής που δειλά-δειλά αποθέτουμε στα πόδια του Δημιουργού.

Όλα, μα όλα γλυκαίνουν τόσο τις καρδιές, που δύσκολο μας πέφτει να κατηφορίσουμε.

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέλιδο

Εμείς

Όλοι σήμερα αναζητούμε ιδανικά.

Πρότυπα.

Ινδάλματα.

Κάποιους που να τους αντιγράψουμε.

Να τους επαναλάβουμε.

Να τους μιμηθούμε.

Συνήθως αναζητούμε από τους άλλους.

Περιμένουμε οι άλλοι να μας δώσουν το πρότυπο.

Απαιτούμε μάλιστα μερικές φορές.

Ο Παύλος εδώ ξεκαθαρίζει το όλο θέμα.

Εξηγεί στον Τίτο, πως πρέπει να ξεκινήσει από τον εαυτό του πρώτα. Εκείνος πρώτος.

Εκείνος να προδιαγράψει το πρότυπο και τα πλαίσιά του.

Οι άνθρωποι, όταν πρόκειται για δικαιώματα, είμαστε πρώτοι. Όταν όμως πρόκειται για καθήκοντα, αλλάζουμε θέμα. Γυρίζουμε σελίδα.

Λανθασμένη ασφαλώς μια τέτοια τακτική. Να προσεχθεί.

Γι' αυτό, βλέπουμε τον καθένα κλεισμένο στον εαυτό του. Ίσως ούτε "καλημέρα" να λέει στον γείτονα.

Θέλουμε αλλαγή; Εμπρός λοιπόν. Εμείς πρώτοι.

+ο π. Γ.

Έτος ΜΓ' Αρ. 64 (1254), 12 Νοεμβρίου, 2017,
Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας
Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),
Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

12/11/2017 Είναι χειρότερη η μοναξιά που νοιώθεις κοντά σε κάποιο παρά ολομόναχος.

13/11/2017 "Δεν θα μπορέσει ποτέ η φύση του άνδρα να συναγωνιστεί τη φύση της γυναίκας που ζει με καρτερία. Ούτε ακόμη θα πρέπει ο άνδρας να συναγωνιστεί την προθυμία της γυναίκας στην άσκηση, την προσευχή και τη ετοιμότητα στα καλά έργα". (Μ. Βασίλειος)

14/11/2017 Συμβαίνει οι άνθρωποι που δεν ξέρουν και δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τον ελεύθερο χρόνο τους, να είναι καθυστερημένοι, αλλοτριω-μένοι, ασυμπλήρωτοι.

(Ζακ Ντυμανυτιέ)

15/11/2017 Δεν υπάρχει ενθουσιασμός που να τον είπε κάποιος τρέλλα.

16/11/2017 Δεν υπάρχει ανελκυστήρας προς την επιτυχία. Είναι ανάγκη ν' ανέβεις με τις σκάλες.

17/11/2017 Αν θέλετε να έχετε κράτος ισχυρό και ένδοξο, αγαπήστε την πατρίδα.

(Καποδίστριας)

18/11/2017 Είναι καλύτερα να πέσει κανείς σε κόρακες, παρά σε κόλακες. Γιατί οι πρώτοι κατατρώγουν τους νεκρούς, ενώ οι δεύτεροι τους ζωντανούς.

(Αντισθένης)

Ψάχνει το Φως

Είναι να μη θαυμάζεις τα παιχνιδίσματα της φύσης και τα παράξενά της κατορθώματα; Μιας φύσης που μας δόθηκε για δώρο και τούτη αντιδωρίζει τις χάρες της στον άνθρωπο.

Μας αγαπά και μας πονά και μας φροντίζει. Σ' αντίθεση με την αδιαφορία τη δική μας και την καταστροφή.

Η φωτογραφία μιλά μόνη της. Πώς ξετρυπώνει από το πουθενά λουλούδι ολάνθιστο και δροσερό; Πού βρίσκει την ικμάδα πάνω στο βράχο και δεν ξηραίνεται;

Τι είναι αυτό που το κάνει να μαγνητίζει τα μάτια μας με την ομορφιά και τη χάρη του;

Είναι απλό.

Η φύση δίνει μαθήματα και μηνύματα στον άνθρωπο. Ψάχνει και βρίσκει το φως. Για να πάρει ζωντάνια και φρεσκάδα. Να φωτιστεί και να φωτίσει. Να ομορφύνει με τα χρώματά της και να μετατρέψει την αγριάδα σε θαυμαστή ζωγραφιά.

Ξεπροβάλλει, έστω και μέσα από μια χαραμάδα. Μετουσιώνοντας την απογοήτευση και την απελπισία σε πίστη. Για ζωή κι ελπίδα. Για το αύριο!!!

Η αέναη αναζήτηση του Θεού.

Δυνατό παράδειγμα. Και μοναδικό.

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέλιδο

Στην ποιότητα

Ξεκαθαρίζει ο Παύλος στον Τίτο ότι η διδασκαλία του πρέπει πρώτα να είναι ανόθευτη.

Γνήσια.

Αδιάφθορη. (Τίτ.β΄7)

Δεν επιτρέπεται στον απεσταλμένο του Θεού να χρησιμοποιεί δικές του θεωρίες.

Να προσθέτει δικές του απόψεις.

Να αλλοιώνει τη διδασκαλία.

Να τη διαστρεβλώνει.

Να της συμπληρώνει τα κατά την κρίση του κενά.

Ο απεσταλμένος του Θεού πρέπει να είναι ο σωλήνας, δια του οποίου έρχεται στους ανθρώπους το γνήσιο νερό της χάρης του Θεού. Κι αυτό χωρίς οποιαδήποτε αλλοίωση στη γεύση. Στην ποσότητα. Στην πυκνότητα.

Η διδασκαλία πρέπει λοιπόν να μεταφέρεται από εμάς ατόφια. Γνήσια. Ξεκάθαρη. Αγνή. Όπως ακριβώς είναι.

Χωρίς ψιμίθια.

Η νοθεία κάνει τα πάντα κίβδηλα. Ψεύτικα. Χωρίς καμμιά αξία. Άχρηστα.

Τί προτιμούμε λοιπόν;

Στην ποιότητα να στοχεύσουμε.

+ο π. Γ.

Έτος ΜΓ΄ Αρ. 65 (1255), 19 Νοεμβρίου, 2017,
Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας
Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),
Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

19/11/2017 Στα τραπέζια των φίλων να πηγαίνεις αργά. Στις δυστυχίες τους γρήγορα. (Χίλων ο Λακεδαιμόνιος)

20/11/2017 Όποιος έχει έργο τη γη και πάρεργο τον Ουρανό, αυτός χάνει το μισθό και στη γη και στον Ουρανό. Όποιος έχει έργο τη βασιλεία του Θεού και πάρεργο τα βιοτικά, αυτός αμείβεται και στη γη και στον Ουρανό.

21/112017 Μέσα στην καρδιά μας πρέπει να δίνουμε κάποια ιδιαίτερη θέση στην Παναγία! Είναι αυτή που συνεχώς μεσιτεύει στο Κύριο για τη σωτηρία μας.

22/11/2017 Θα μάθεις αλλά με κόστος, μέσα στο μακρύ ταξίδι της ζωής, να βλέπεις πίσω από τις μάσκες και να καταλαβαίνεις τους ανθρώπους.

23/11/2017 "Τίποτα μη φοβάσαι. Ποτέ μη φοβάσαι και μη θλίβεσαι. Μια και μετανοείς, όλα θα σου τα συγχωρέσει ο Θεός". (Ντοστογιέφσκι).

24/11/2017 "Η μάχη του ουρανού στη γη θα κερδηθεί".

25/11/2017 Εκείνος που δεν δείχνει την ευσέβειά του κάθε μέρα, δεν μπορεί να τη δείξει καμιά μέρα.

Η πιο χαμένη

«Πέρασα πολύ δύσκολα, αλλά ποτέ μου δεν έκλαψα. Πάντα έλεγα "δεν πειράζει, προχωράμε". Μέσα στα νοσοκομεία γνώρισα ανθρώπους με διάφορα προβλήματα υγείας, που είχαν όμως όρεξη για ζωή και γενικά έβλεπαν αλλιώτικα τη ζωή.

Έγινα ακόμα πιο δυνατή και ζω το κάθε λεπτό. Την κάθε στιγμή. Πλέον δεν φοβάμαι τίποτα. Ούτε καν το θάνατο. Παλεύω για μένα και για τους γύρω μου.

Πάντα γελάω, γιατί… το γέλιο δίνει ζωή. Μπορείτε να φανταστείτε έναν κόσμο χωρίς γέλιο; Ξαφνικά να μην μπορούμε να γελάσουμε, να μην μπορούμε να δημιουργήσουμε μια ατμόσφαιρα χαράς γύρω μας! Υπάρχει κανείς που να θέλει να ζει έτσι; Εγώ όχι».

Εξομολόγηση που συγκλονίζει. Που ανεβάζει ασυναίσθητα δυο δάκρυα στα μάτια. Όμως η Μαρία, καθηλωμένη στο τροχοκάθισμα, δεν ανέχεται τα δάκρυα. Προτιμά το χαμόγελο. Αυτό που ομορφαίνει τη ζωή. Αυτό που φωτίζει τα πρόσωπα και χαρίζει φως και ζωή.

" Η πιο χαμένη μέρα είναι αυτή που δεν χαμογελάσαμε ούτε μια φορά!"

Για τούτο, χαμόγελο λοιπόν!

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέλιδο

Υπάρχει;

Η σεμνότητα. Ένα βασικό στοιχείο που πρέπει να χαρακτηρίζει το χριστιανό. (Τιτ. β΄7)

Σεμνότητα σημαίνει αποφυγή των εκκεντρικών σημείων.

Των ακραίων χαρακτηριστικών.

Όλων των αρνητικών.

Οποιουδήποτε θέματος που υπάρχει πιθανότητα να σκανδαλίσει τους αδύνατους στην πίστη.

Η σεμνότητα είναι αρετή.

Κόσμημα.

Δώρο.

Προϋποθέτει σωστή σχέση με το Χριστό.

Στη σημερινή κοινωνία μάλιστα η σεμνότητα είναι τελείως απαραίτητη.

Πολλοί ίσως την αναζητούν. Πόσοι τη βρίσκουν όμως;

Το έργο της αναζήτησής της συχνά είναι επίπονο. Προϋποθέτει ψυχική καλλιέργεια. Ενδιαφέρον. Αγώνα. Προσπάθεια. Ιδρώτα.

Σεμνός δεν γίνεται κανείς σε μια νύχτα.

Μιλούμε γι' αγώνα με νόημα. Ουσία.

Αναμένεται λοιπόν, ο άνθρωπος να ξέρει γιατί μάχεται. Γιατί πολεμά.

Η σεμνότητα, πάντως, κάμνει τον άνθρωπο αποδεκτό από όλους. Άσχετο αν δεν το ομολογούν.

Υπάρχει παράδειγμα ανθρώπου που απορρίφθηκε, γιατί ήταν σεμνός;

+ο π. Γ.

Έτος ΜΓ' Αρ. 66 (1255), 26 Νοεμβρίου, 2017,
Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας
Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),
Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

26/11/2017 Μπορεί να γυρίσουμε όλο τον κόσμο, ψάχνοντας για την ομορφιά και τη γαλήνη. Αν όμως δεν την κουβαλάμε μέσα μας, δεν θα τη βρούμε πουθενά.

27/11/2017 Ένας δειλός είναι ανίκανος να δείξει αγάπη. Αυτό είναι προνόμιο των γενναίων.

(Μαχάτμα Γκάντι)

28/11/2017 Μόνο ένα πράγμα κάνει τα όνειρα αδύνατο να πραγματοποιηθούν: Ο φόβος της αποτυχίας. (Πάολο Κοέλιο)

29/11/2017 Μέσα μας γίνεται μια μάχη μεταξύ δύο λύκων: Ο ένας είναι ο κακός. Η κακία. Το μίσος. Η ζήλεια. Η απληστία. Το ψέμα. Ο εγωϊσμός. Η έπαρση. Ο άλλος είναι ο καλός. Η καλοσύνη. Η αγάπη. Η πραότητα. Η αλήθεια. Η ευγένεια. Η ταπείνωση. Θα επικρατήσει, αυτός που ταΐζουμε.

30/11/2017 Η υπομονή και η πραότητα είναι δύναμη.

1/12/2017 Υπάρχει και κάτι χειρότερο απ' το σκοτάδι των ματιών. Το μίσος. Γιατί είναι το σκοτάδι της ψυχής.

2/12/2017 Μεγάλη άβυσσος η αμαρτία. Μεγαλύτερη όμως άβυσσος η αγάπη. Η ορθή πνευματική ζωή δεν επιβάλλεται απ' έξω, αλλά βυθίζεται με τις ρίζες της στα μυστηριώδη βάθη της ελευθερίας μας.(Zenkovdky)

Μια εικόνα

Το θαύμα

"Στην τσέπη του πουκαμίσου μου υπήρχε μια εικονίτσα.

Η μάνα μου είπε πως ήταν της Αγίας Παρασκευής, αφού αυτή την έβαλε.

Σε κάποια μάχη οι Τούρκοι ήσαν καταιγιστικοί. Συνάδελφοι στρατιώτες σκοτώθηκαν. Κάποιοι τραυματίστηκαν. Προσωπικά ένοιωσα στο στήθος ένα κάψιμο. Άνοιξα το πουκάμισο. Το τραύμα ήταν επιφανειακό. Όταν σήκωσα την εικονίτσα, είδα πως ήταν μπροστά από το τραύμα. Αυτή συγκράτησε το βόλι. Δεν είμαι θρήσκος ή θρησκόληπτος. Αλλά πέστε το σύμπτωση, συγκυρία, θαύμα. Όπως θέλετε, πέστε το, αλλά ήταν θαύμα".

Στρατιώτες του 361 τάγματος πεζικού διηγούνται τραγικές εμπειρίες από την τουρκική εισβολή του Ιούλη του 1974.

Τι κι αν πέρασαν σαραντατρία χρόνια; Τι κι αν η μνήμη τις βάζει στο χρονοντούλαπο και τις θυμάται σαν όνειρο; Σαν μακρινό εφιάλτη;

Τέτοιες στιγμές έντονες, μεταξύ ζωής και θανάτου, δεν ξεχνιούνται με τίποτε. Γίνονται μέρος της ζωής μας. Οδηγός της καθημερινότητας. Κατευθύνουν πια τα πάντα κάτω από του Θεού τη σκέπη. Εκεί όπου το θαύμα λειτουργεί ως φυσικό επακόλουθο της παρουσίας Του.

ΔΔ